

STRIP.★ART.NICA

BUCH

[Predstavitev](#) | [Kje smo](#) | [Kontakt](#) | [Delovni čas](#) | [Novo-stripi](#) | [Novo-ostalo](#) | [Povpraševanje](#) | [Drobtinice](#) | [Galerija](#)

Drobtinice

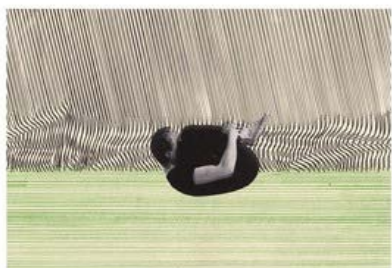

29.10.2013

Strip down/Dunja Jankovič/Bienele neodvisnih

Kdaj: torek, 29.10.2013 ob 20.00 do sreda, 20.11.2013

Kje: LP Bar, Novi trg 2, Ljubljana

N

Strip je izredno vitalna forma, ki ponuja neverjetno izobilje izraznih možnosti. Potrebno je razširiti idejo strip kot o umetniške forme, ki je lahko tako abstraktna kot eksperimentalna, kjer kot taka lahko koketira z različnimi mediji izven likovnih in besedilnih elementov iz katerih se navadno sestoji.

Področje avtoričinega zanimanja je pripovedovanje skozi abstrahiranje forme in razodevanje elementov v njihovih najenostavnejših inkarnacijah, kjer je možnost interpretacij neskončna. Kakšen je abstraktni strip in kako se naracija odvija skozi ritem oblik in sekvenc? Kako prikazati zvok v risbi? Kako s koriščenjem dvodimenzionalnih likovnih elementov vzpodbuditi psihedelične vibracije v možganih? Kaj pomeni naracija? Kakšno zgodbo lahko povemo? Kakšno zgodbo govori oblika, njen položaj v odnosu do drugih oblik, njena interakcija in njen ritem. Ali obstajata duhovna in emotivna naracija? Je gib lahko smešen? Nas lahko določena oblika vrže v depresijo? Kakšne spomine priključijo oblike, njihovi medsebojni odnosi in katera vrata percepcije odpirajo v umu? Kako se strip obnaša, ko se iz knjižnih strani premakne v virtualni ali 3D dimenzionalni prostor. Vsak format določa neko spremembo tako v vsebini kot v formi medija s katerim se ukvarjamo. Zanimajo me trenutki prehodov ene forme v drugo, ki so nestabilni kot kratkotrajni momenti poskusov v kemiji, kjer je situacija vedno na robu razpada ali eksplozije. Razstava predstavlja segmente avtoričinega dela, ki skozi proučevanje in eksperimentiranje poskušajo najti odgovore na vsa zgoraj zastavljena vprašanja.

Dunja je diplomirala iz slikarstva na Umetnostni Akademiji v Zagrebu pri profesorju Zlatku Keserju. Od leta 2003, sodeluje z striparskim kolektivom Komikaze. V tem času se je v njenem življenjepisu nabralo lepo število razstav (med drugim: Boomfest Comic Festival –Rusija, exhibition of komiks magazine Kush! in co-operation with the Latvian Centre for Contemporary Art, BJCEM, Biennale of Young Artists from Europe and the Mediterranean – Makedonija, Novo doba – Srbija, Angouleme: exhibition 100 pour 100 in a Museum of Comics –Francija, CRACK festival of independent comics –Italija, Ink Plots exhibition, Guapo Comics, Portland –USA). Leta 2008 se je vpisala na School of Visual Arts v New York-u, pod mentorstvom Gary Panter-ja. Od leta 2010 organizira umetniški projekt SKVER na Hrvaškem Otoku Lošinj in poučuje o stripih na Independent Publishing resource center in Portland, OR, USA. Je tudi soustanoviteljica in organiztorka novega mednarodnega festivala stripa in pripovednih umetnosti – The Projects v Portlandu, Oregon, ZDA.

Vir: Društvo Tretaroka, Napovednik.com

28.10.2013

Resnični Iron Man

Obleka, ki jo nosi stripovski in filmski junak Iron Manu bo kmalu postala realnost. Ameriška vojska namreč razvija prototip "pametnega oklepa". Ker morajo biti vojaki na terenu okretni in čim manj obteženi, bo obleka iz lahkih materialov, preprejena pa bo z različnimi senzorji in priklopljena v internetno omrežje. Vojak bo vse skupaj lahko nadziral preko vmesnika podobnega Googleovim očalom.

Več na: <http://guardianlv.com/2013/10/iron-man-could-become-battlefield-reality/>

25.10.2013

Diareja

Vir: <http://www.mladina.si/>

24.10.2013

Vir: <http://www.slovenskenovice.si/>

24.10.2013

KULTURA

Trpljenje mladega Slovenca Brusa

Izšel je četrti del izvirne slovenske stripovske sage Meksikajnarji, ki sta jo leta 2006 zasnovala risar Zoran Smiljanić in scenarist Marijan Pušavec

Max Modic | 24. 10. 2013

Danes ob 19. uri bo v Strip.Art.Nici Buch predstavitev novega albuma izvirne slovenske stripovske sage Meksikajnarji, ki sta jo leta 2006 zasnovala risar Zoran Smiljanič in scenarist Marijan Pušavec. Četrty album nosi naslov Sierra Madre in po mnenju zgoraj podpisanega predstavlja vrhunec tega izjemnega seriala, ki se bo – če bog da – sklenil leta 2015. Slovenski plačanec Anton Brus v domnevem Eldoradu ne najde bajeslovnega bogastva, le ogromno trpljenja, ki pa ga naposled pripelje do zveličanja. Za dodatna vprašanja bosta na voljo avtorja stripa, ki bosta za prave oboževalce in zbiralce podpisovala album Sierra Madre.

Zoran Smiljanič, ilustrator, stripovski avtor in encikloped vesterna, se je po sledih Slovencev v vojski mehiškega cesarja Maksimilijana Habsburškega odpravil pred leti, ko je zasledil vojaško pesmico o meksikajnarjih, slovenskih prostovoljcih, ki so se šli s trebuhom za kruhom v Mehiko borit za cesarja. »Slovenci v Mehiki?! Uau! Odkritje mi je butnilo kri v glavo. Nisem še zasledil, da bi zadevo že kdo uporabil v zgodbi. Iz tega štofa bi se dalo narediti izvrsten strip! Ali pa film. In ker na Filmskem skladu najbrž ne bi imeli ne posluha ne proračuna za pustolovsko kostumsko melodramo s primesmi vesterna, sem se odločil za strip. Zakopal sem se v raziskavo in izbrskal vse, kar se je pri nas dalo dobiti. V knjižnici mi je prijateljica Metka poiskala članke iz porumenelih Bleiweisovih novic od leta 1864 do 67, v katerih je neki Franc Kastelic v pismih iz Mehike obveščal slovensko javnost o poteku ekspedicije,« je povedal Smiljanič leta 2006, ko je Mladina začela objavljati prvi del te izjemne stripovske sage.

Meksikajnarji so v resnici epsko del, ki je zasnovano kot pripoved v petih albumih in skupnem »trajanju« 250 strani. Zgodba je vpeta v žanrski okvir vesterna, kar ne preseneča. Zoran je namreč nor na vesterne. Povedano drugače, Zoran je živa enciklopedija vesterna. »Žal pa vestern kot tak dandanes ne zanima nikogar več. Ne v Ameriki, niti v Evropi, kaj šele v Sloveniji. Zato sem žanr vesterna uporabil zgolj kot okvir zgodbe, ne pa kot izključni žanrski pristop. Strip je nekakšna kombinacija zgodovinskih dejstev, pomešana z nekaterimi elementi vesterna. Vendar pa tista značilna vestern mitologija, kjer en junak postreli kup negativcev, v tej zgodbi preprosto ne klapa. Vse skupaj bo bolj realistično. Fantje, ki so se iz idiličnega slovenskega gnezdeca nenadoma preselili v negostoljubno mehiško puščavo, pač niso bili nobeni veliki heroji. Bili so prestrašeni, zbegani in izgubljeni, kar je normalno. Tukaj klišeji vesterna res nimajo kaj početi. Skratka, bolj Zaklad Sierra Madre kot Divja banda.«

Meksikajnarji IIII - Sierra Madre
© UMco

Scenarist Marijan Pušavec in risar Zoran Smiljanič v Strip.Art.Nici Buch med predstavitvijo III. dela Meksikajnarjev. Avtorja bosta prisotna tudi na današnji predstavitvi.

© Max Modic

V Mehiko je v drugi polovici 19. stoletja odšlo približno štiristo Slovencev iz nekdanje skupne avstroogrske domovine, ki jih je splet okoliščin povezal z usodo cesarja Maksimilijana Habsburškega, mlajšega brata Franca Jožefa. »Habsburžani so bili po malem vsi čudni tiči, ker so se stoletja poročali med sabo. Maksimilijan je bil romantičen tip liberalnih nazorov, nor na umetnost, arhitekturo in botanične vrtove. Živel je v idiličnem gradu Miramar pri Trstu in čakal na svojo življenjsko priložnost. In jo tudi dobil, ko mu je francoski cesar Napoleon III., nečak slavnega Napoleona Bonaparteja, ponudil možnost, da bi šel za cesarja v Mehiko. Maksimilijan je ponudbo sprejel in odšel čez veliko lužo, njegova pustolovščina pa je postala osnova za mnoge romantične zgodbe, ki so se takrat spletale po Avstroogorskem cesarstvu. Eno od njenih pestrejših poglavij pa so napisali tudi Slovenci.«

Na današnji sončni strani Alp so takrat tolkli precejšnjo revščino. Obljube o denarju, zemlji in ženskah, ki odprtih rok in nog čakajo v daljni Mehiki, so padle na plodna tla, še posebej pri tistih, ki niso imeli kaj izgubiti, in številni Slovenci so se pridružili armadi emigrantov iz celotne monarhije, ki so se na drugi strani sveta nadejali boljšega jutri. Urili so se v ljubljanski Cukrarni, potem so z ladjami iz Trsta odpluli v Vera Cruz, nazadnje pa jih je pogoltnila velikanska in nemirna dežela. Jasno, z dejansko sliko je bilo ob prihodu marsikaj narobe, kar je neizbežen pojav pri vseh visokoletjih obljubah.

Meksikajnarji so pustolovski strip, ki ga sestavlja pet albumov, poimenovanih po ključnih zgodovinskih krajih, kjer se zgodba dogaja. Prvi je Miramar, drugi Laibach, tretji Meksiko, aktualni četrti Sierra Madre in peti bo predvidoma Queretaro, kjer se je odigralo zadnje dejanje mehiške drame. Obsežen projekt o ljudeh, ki se znajdejo v tujem okolju, je zasnovan dvotirno. En junak je Maksimilijan, drugi pa izmišljeni Slovenec Anton Brus, po domače Kovačev Anton, ki na lastni koži občuti odločitve kronanih glav. »Zgodba najbolje funkcioniira sama po sebi, taka, kot se je v resnici zgodila, brez odvečnega dramaturškega pesnjenja. Bil sem v skušnjavi, da bi zgodbo dodatno zasolil z atraktivnimi dramatičnimi prijemi, a me je Marijan na srečo držal nazaj. Moč te zgodbe je ravno v verizmu, to me je na samem začetku tudi pritegnilo pri njej. Ali ni dovolj odštekano in razburljivo to, da so se šli slovenski fantje vojskovati v daljno Mehiko? Hočem reči, naš Anton ne bo postal Maksimilijanov najboljši prijatelj in zaupnik, ne bo mu rešil življenja, na koncu ne bo presenetljivega twista in stvari bodo take, kot so se v resnici zgodile.«

22.10.2013

Nagrada za izvirno slovensko slikanico Damjanu Stepančiču za Prešernovo Zdravljico

Na letošnjem razpisu sodelovalo 54 izvirnih slovenskih slikanic

22. oktober 2013 ob 14:13,

zadnji poseg: 22. oktober 2013 ob 14:56

Ljubljana - MMC RTV SLO

Nagrado Kristine Brenkove za izvirno slovensko slikanico je letos prejel Damjan Stepančič za svoje delo v knjigi France Prešeren: Zdravljica.

"Sprejeti nevsakdanji izziv in izdati slikanico slovenske himne je pogumno dejanje, ki ga je založba Mladinska knjiga zagotovo upravičila s povabilom prekaljenega ilustratorja Damjana Stepančiča, da Zdravljico upodobi. Študiozen in raziskovalen pristop k likovni interpretaciji, značilen za že večkrat nagrajenega ilustratorja, je ob občutljivi domovinski tematiki začititi iz celotne uredniške zasnove," je med drugim v obrazložitvi nagrade zapisala strokovna žirija, ki so jo sestavljale **Darja Lavrenčič Vrabec, Kamila Volčanšek** in **Maja Gspan Vičič**.

Metafizično izrisovanje brezčasa skozi platenje podob preteklosti, polpreteklosti in žive sedanjosti Damijan Stepančič v tej slikanici s svojo izpovedno močjo prižene do mojstrstva, ocenjuje žirija. V tem smislu lahko pričujoče delo likovno beremo kot avtorjev hommage velikima ilustratorjema in oblikovalcema **Miltonu Glaserju** ter **Saulu Bassu** (zadnjemu se tudi eksplicitno pokloni z reinterpretacijo njegovega monograma).

Med nominiranci za prestižno nagrado, ki so jo letos podelili desetič, so bila še naslednja dela: **Železni Janez** (avtorja **Jacob in Wilhelm Grimm**), ki jo je prav tako ilustiral Damjan Stepančič, knjiga **Nine Mav Hrovat O miški, ki je zbirala pogum** (ilustracije **Toneta Pavčka**, ki ga je z ilustracijami opremila **Suzi Breclj**), ter knjiga **Andreja Rozmana - Roze Pesmi iz rimogojnice**, ki jo je ilustiral **Zvonko Čoh**.

Na letošnji razpis za nagrado, ki jo podeljuje zbornica knjižnih založnikov in knjigotržcev, se je sicer prijavilo 54 izvirnih slovenskih slikanic, kar je dve manj kot lani.

Žirija je bila na letošnjem razpisu pozorna zlasti na likovne in besedilne slikaniške presežke ter na izrazito inovativne pristope v lanski izvirno slovenski slikaniški berli. "Pozorni smo bili tudi na slikanico kot na celosten založniško-obrtniški izdelek; tako smo bili skoncentrirani tudi na kvaliteto opreme, ilustracij, tiska, postavitve besedila, berljivosti ...," so zapisale članice žirije.

Ksenja Tratnik

Slovesna podelitev nagrade in srečni prejemnik Damjan Stepančič. Foto: BoBo

Damjan Stepančič Foto: BoBo

Vir: <http://www.rtvlo.si/kultura/knjige/nagrada-za-izvirno-slovensko-slikanico-damjanu-stepancicu-za-presernovo-zdravljico/320754>

Stepančičev strip Trbovlje lahko kupite v Strip.art.nici Buch.

22.10.2013

Ponavljjanje je smrt čarovnije

Vir / Avtor: **Tamara Krivec**

21. oktober 2013 (nazadnje spremenjeno: 8:40 20. oktober 2013)

Oznake: Bill Watterson

Strip Billa Wattersona, v katerem v glavnih vlogah nastopata šestletni deček Calvin in njegov plišasti tiger Hobbes, je postal uspešnica že leta 1985, ko je prvič izšel. Na vrhuncu priljubljenosti je strip izhajal v 2400 časopisih po vsem svetu, leta 1995 pa je Watterson s kratko objavo v časopisu napovedal upokojitve likov. Umaknil se je v samoto in od takrat v javnosti spregovoril le dvakrat – drugič pred dnevi za revijo Mental Floss.

Avtorefleksija avtorja Billa Wattersona in njegov junak Calvin (Foto: <http://tiger.towson.edu>)

Od januarja leta 2010 strip ponovno objavljajo v več kot 50 državah po svetu, prodaja 18 knjig Calvina in Hobbesa pa je dosegla kar 45 milijonov izvodov. To kaže na izjemno priljubljenost avantur šestletnika in njegovega posmehljivega tigra, ki ga Calvin vidi kot najboljšega prijatelja, preostali pa kot plišasto žival. Prvi je ime dobil po Johnu Calvinu, teologu iz časa francoske reformacije, drugi pa po angleškem političnem filozofu, s čimer je avtor že v začetku nakazal, da bodo teme, predstavljene v njuni interakciji, vse prej kot lahkotne – v desetih letih izhajanja stripa se je dotaknil tudi filozofije, aktualnega političnega dogajanja, javnega izobraževanja, pa tudi okoljevarstvene tematike, vse skupaj pa je predstavil skozi dogodivščine, ki jih je dvojica doživela tako doma kot v šoli.

Najraje ima papir in črnilo

»Nimam niti najmanjšega interesa, da bi animiral lika,« je Watters povedal v enem izjemno redkih intervjujev za revijo Mental Floss. »Če primerjate kakšen film z romanom, na katerem temelji, opazite, da pisano besedo popolnoma razmesarijo, čemur se seveda ne morejo izogniti, saj sta medija popolnoma različna. Calvin in Hobbes kot strip delujeta natančno tako, kot sem si zamislil. V nadaljnji priredbi tako ne vidim nikakršne prednosti,« je jasen. Njegovo stališče nikakor ne preseneča – po kratkem sporočilu leta 1995, da je s stripom dosegel vse, kar je lahko, se je Watterson umaknil v zasebnost, 3150. risana zgodba pa je zadnji dan tistega leta dobila zaključek. »Kako čaroben je ta svet, prijatelj moj. Greva ga raziskovati!« je Calvin v sneženi pravljici svojega tigra povabil na novo dogodivščino. Desetletje kasneje je eden od kritikov dejal, da je dvojica na saneh takrat pustila »luknjo na strani stripov, ki je nihče drug ni mogel zapolniti«.

»Še vedno imam raje papir in črnilo kot pa svetleče piksele, a vsak ima svoj okus. Očitno je, da se vloga stripa izjemno hitro spreminja. Po eni strani so stripi zdaj najbolj sprejeti, bralci jih jemljejo resno, po drugi strani pa množični mediji razpadajo, občinstvo pa se osredotoča na tisto, kar ga zanima. Verjetno bodo imeli sčasoma manjši kulturni vpliv, prav tako bodo prinašali manj denarja. Zame je to skrb vzbujajoče, a svet se zaradi tega ne bo ustavil. Sčasoma se bodo stripi spremenili, a sem prepričan, da bodo ponovno našli svoje mesto. Zagotovo pa ne bo nikoli več tako, kot je bilo v času mojega odraščanja,« je prepričan Watterson. Stripe je začel risati že pri osmih letih, ko je bil, kot so ga opisali, »konservativen otrok« – sicer z domišljijo, a ni živel v fantaziji, sploh pa ne kot Calvin, ki ga je kasneje ustvaril.

Z besedami in sliko je mogoče ustvariti vse

Kot mnogi umetniki je tudi Watterson v strip vpeljal mnogo elementov iz svojega življenja – zanimanja, prepričanja, stališča in vrednote, spomine na nasvete, ki mu jih je dajal oče, kakor tudi poglede na okolje, v katerem je delal. Večino svoje kariere je skušal spremeniti vzdušje, ki obsega časopisne stripe, saj je menil, da so umetniške vrednote stripa ogrožene. Po njegovem umetnosti ne bi smeli ocenjevati glede na medij, v katerem je objavljena. »Z besedami in slikami lahko ustvariš bolj ali manj vse,« je bil vedno prepričan.

Ob 15. obletnici objave zadnjega stripa je podal svoj prvi intervju, v njem pa razložil, zakaj je še vedno pomirjen z odločitvijo, ki jo je takrat sprejel. »Vedno je dobro končati, ko je stvar še zanimiva. Če bi na lovorikah slave užival še naslednjih deset ali dvajset let in ustvarjal, bi me tisti, ki zdaj žalujejo za Calvinom in Hobbsom, želeli linčati, časopisom pa bi očitali zastarelost in objavljanje mojih stripov, namesto da bi bralcem predstavljali nekaj bolj svežega. In strinjal bi se z njimi,« je povedal že takrat, pred dnevi pa še dodal: »Ponavljanje je smrt čarovnije.«

Vir: <http://www.dnevnik.si/magazin/aktualno/ponavljanje-je-smrt-carovnije>

18.10.2013

Z včerajšnega podpisovanja

18.10.2013

Diareja

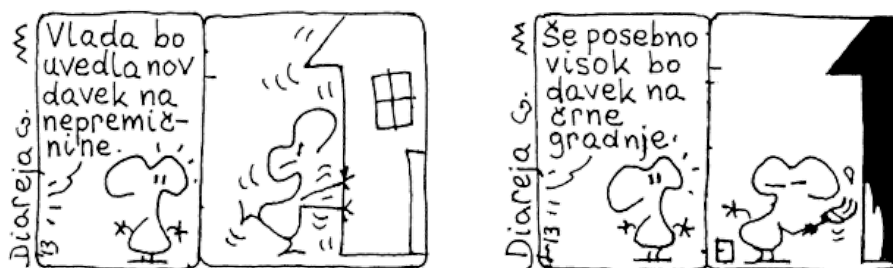

Vir: <http://www.mladina.si/>

11.10.2013

Diareja

Vir: <http://www.mladina.si/>

04.10.2013

Diareja

Vir: <http://www.mladina.si/>

02.10.2013

Stripovsko ustvarjanje od Slovenije do Romunije

Kakšne so skupne točke in kakšne razlike

2. oktober 2013 ob 08:54

Ljubljana - MMC RTV SLO

Berlinski Muzej evropskih kultur je pripravil potujočo razstavo Comixconnection. Primerja neodvisni strip Slovenije, Hrvaške, Romunije, Srbije in Madžarske ter preizprašuje vlogo stripa kot vira informacij za mlajšo, vizualno orientirano generacijo.

Na ogled v ljubljanskem Kinu Šiška, več pa v prispevku **Uršule Ane Mrežar**. Foto: EPA.

Video - Stripi v kinu Šiška: <http://www.rtvsllo.si/kultura/razstave/stripovsko-ustvarjanje-od-slovenije-do-romunije/319113>

02.10.2013

Konec risanja najstarejše risanke na svetu

Odgovor na vprašanje, katero televizijsko risanko najdlje kontinuirano producirajo, je doma na Japonskem. Imenuje se Sazae-san.

V. U., Delo.si

pet, 27.09.2013, 12:00

Risanka Sazae-san je na programu japonske televizije že od oktobra leta 1969, liki v njej pa so še starejši. **Tudi ta risanka je namreč sprva obstajala kot strip**, ki ga je že leta 1946 začela izdajati Japonka Mačiko Hasegava (1920-1992), ena prvih japonskih

stripovskih avtoric, angažiranih na področju popularnih japonskih mang.

Naslovna gospa Sazae je sicer vesela, a nekolikanj trapasta gospodinja, zapleti v risanki pa se vrtijo okoli vsakdanjih dogodivščin, ki si jih deli z možem, sinom, bratom in sestro.

Tridesetminutne epizode risanke Japonce že dolgo zabavajo ob nedeljskih večerih.

Novost je, da se bo tudi Sazae-san po dolgih 44 letih produkcije poslovila od ustvarjanja, ki je, vsaj v slovenščini, risankam dalo tudi ime. Od ročnega risanja, ki so ga zahteve sodobnega trga bolj ali manj poslale v zgodovino.

Risanka je veljala za zadnjo v japonski televizijski produkciji, pri ustvarjanju katere so ohranjali tudi ročno delo, a z novo sezono temu več ne bo tako. Od prihodnjega meseca dalje bodo Sazae-san kreirali le še digitalno.

Računalniško ustvarjanje je sicer v tovrstno japonsko produkcijo začelo prodirati že okoli leta 1990, prva serija, ki je nastala ekskluzivno z računalniki, pa je bila Doremon, risanka o futuristični robotski mački, ki je postala povsem digitalna leta 2002.

V produkcijo Sazae-san, ki je dolgo ostajala tradicionalna, je računalniška animacija začela vdirati šele leta 2005.

Vir: <http://www.delo.si/kultura/film/konec-risanja-najstarejse-risanke-na-svetu.html>

[Predstavitev](#) | [Kje smo](#) | [Kontakt](#) | [Delovni čas](#) | [Novo-stripi](#) | [Novo-ostalo](#) | [Povpraševanje](#) | [Drobtinice](#) | [Galerija](#)

